

Det Anarkistiska Biblioteket

Tankies och bedrägeriet med vänsterenighet

Tankies and the Left-Unity Scam av ziq

ziq

ziq

Tankies och bedrägeriet med vänsterenighet

Tankies and the Left-Unity Scam av ziq

2018-09-09

<https://en.theanarchistlibrary.org/library/ziq-tankies-and-the-left-unity-scam>

Orginaltitel: Tankies and the Left-Unity Scam Författare: ziq Översatt av:

Studiecirkeln är vår Dynamit

sv.theanarchistlibrary.org

2018-09-09

Vad är en "tankie"?

En tankie är alla som försvarar auktoritära statskapitalistiska diktatorer och de grymheter de har begått och fortsätter att begå.

Begreppet myntades ursprungligen när Sovjetunionen skickade ryska T54-stridsvagnar in i Budapest i Ungern den 4 november 1956 för att slå ner ett arbetaruppror. Fabriker hade tagits över nationellt av arbetarråd, i en demonstration av arbetarnas självorganisering som stod i strid med Sovjets imperialistiska styre. De sovjetiska trupperna slog till slut ner upproret och återupprättade sitt styre. Sedan skickade Sovjetunionen in stridsvagnarna för att invadera Tjeckoslovakien 1968 och Afghanistan 1979. Ett decennium senare, 1989, användes stridsvagnar på samma sätt av en annan statskapitalistisk regim för att krossa studentdissidenter på Himmelska fridens torg i Kina.

Anarkister använder ordet "tankie" för att beskriva alla anhängare av auktoritära regimer som påstår sig vara socialistiska. "Rödfascist" är en annan populär term som används i detta sammanhang. Undantaget är Hitlers "nationalsocialister", som helt enkelt kallas fascister. Liksom Lenin och Stalin framställde sig Hitler till en början som socialist; han insåg att det skulle vara användbart att tillägna sig socialismen för att få folkligt stöd. Naturligtvis hade hans folk-mordshandlingar inget att göra med att införa socialism, och hans så kallade "nationalsocialistiska" ideologi var bara en annan form av kollektivistisk kapitalism.

Det är värt att notera att Sovjetunionen undertecknade ett fördrag (Molotov-Ribbentrop_Pakten) med Nazityskland som delade upp stora delar av Europa mellan de två makterna. Sovjet annekterade sedan de länder som nazisterna gav dem, rekryterade deras medborgare till Röda armén, brände byar fulla av kvinnor och barn till grunden, deporterade mängder av människor till fångläger och massakrerade dem sedan.

Definitionen av fascism från Unionpedia.org:

"Fascism är en form av radikal auktoritär ultranationalism som kännetecknas av diktatorisk makt, tvångsförtryck av opposition och kontroll av industri och handel."

De nära likheterna mellan fascismen och den marxist-leninistiska ideologin är svåra att ignorera. Alla dessa fyra egenskaper gäller för båda ideologierna. Både marxism-leninism och nationalsocialism maskerar sig som socialism men har i själva verket inte mycket med det att göra och är helt enkelt ursäkter för att sätta upp diktaturer, kontrollera den lokala befolkningen, invadera främmande länder och utrota all oliktankande.

Tankies är människor som hittar på ursäkter för att rättfärdiga de grymheterna som begås i kommunismens namn. Tankies längtar efter makt och arbetar för att skapa rigida hierarkier för att samla denna makt. De stöder en totalitär enpartistat som styr hela samhället med järnhand. De försvarar tvångsarbete, förorenande massindustri, förflyttning av befolkningen, massövervakning, folkmord och brutala bestraffningar av alla som uttalar sig mot staten eller den nya härskande klassen.

De stöder det moderna Kinas uppenbara rasism och nationalism när de försöker att med våld tvinga muslimer att överge sin kultur till förmån för Han-kinesisk kultur med hjälp av "omskolningsläger" och familjesplittringspolitik.

The Cleanest Race: How North Koreans See Themselves and Why it Matters är en bok från 2010 av Brian Reynolds Myers. Baserat på en studie av den propaganda som produceras i Nordkorea för intern konsumtion, hävdar Myers att den ledande ideologin i Nordkorea är en rasbaserad nationalism som härstammar från den japanska fascismen, snarare än någon form av kommunistisk ideologi.

I boken beskrivs hur den nordkoreanska regeringen är insulär, främlingsfientlig och militaristisk. I boken redogörs en mobb-attack på svarta kubanska diplomater av nordkoreaner och för att nordkoreanska kvinnor tvingas abortera barn med blandad etnisk tillhörighet. Denna rasism är djupt rotad i det nordkoreanska samhället och främjas av statens egen propaganda.

Eftersom den nordkoreanska konstitutionen från 2009 utelämnar allt omnämnande av kommunismen, hävdar Myers att Juche i själva verket inte är den nordkoreanska statens ideologi. Han postulerar att den var utformad för att lura utlänningar, särskilt tankies, att stödja den fascistiska staten. Och det gör de, helhjärtat, trots alla uppenbara tecken på att det är en pervers sammanslagning av fascism och monarki. De kommer till och med att anklaga dig för att vara rasist om du inte stöder denna rasistiska stat.

De gör samma påstående mot alla som är kritiska till det moderna Kinas extremt kapitalistiska stat och anklagar dem för "sinofobi", trots att kritiken från anarkister nästan alltid handlar om Kinas institutionella förföljelse av etniska minoriteter och deras utomeuropeiska imperialism.

Endast en tankie skulle kunna anklaga någon med legitima farhågor om miljardärshärskaren Xi Jinpings rasistiska (och homofobiska) politik för att på något sätt vara rasist mot det han-kinesiska folket för att han uttrycker dessa farhågor. Det finns ingen som helst logik i tankies skrik om att alla som kritiserar en rasistisk, homofobisk diktator i en etnisk stat är rasister eller att om man talar om Kinas imperialism är man på något sätt en imperialist som får betalt av CIA för att misskreditera "kommunismen".

Tankies rättfärdigar ofta försvaret av dessa statskapitalistiska regimer genom att hävda att de är "antiimperialistiska" stater, eftersom de står i hård konkurrens med kapitalistiska regimer med "fri marknad", som USA. Tankies inser på något sätt inte att den statskapitalistiska imperialismen är praktiskt taget identisk med den marknadskapitalistiska imperialismen. De tar parti för imperialistiska imperier som Sovjetunionen eller Kina (och till och med dagens Ryssland) i geopolitiska konflikter bara för att de är motståndare till USA. De inser inte att det inte finns något revolutionärt i att gynna ett imperium framför ett annat.

Ett annat vanligt argument som de använder är att de grymheter som begicks av deras idoler var nödvändiga för att påverka den snabba industrialiseringen av deras nationer. Marx teoretiserade att vägen till kommunismen gick via en modern industrialiserad ekonomi. Hans teorier skrevs med industrikapitalistiska stater som Tyskland och Storbritannien i åtanke, för att övergå till socialistiska stater och slutligen till kommunism.

Detta utgjorde ett problem för Ryssland, Kina och andra outvecklade länder, som hade mycket lite industri att tala om och enkla, agrara ekonomier. Stalin och Mao beslutade båda att lösningen var att snabbt industrialisera sina territorier och tvinga fram massöverflyttningar av befolkningen från landsbygden till städerna där den tidigare bondeklassen skulle tvingas arbeta i statens fabriker och skapa den arbetarklass som Marx skrev sina teorier för. Dessa påtvingade sociala omvälvningar skapade naturligtvis många problem, bland annat miljontals dödsfall och en oändlig miljöförstöring.

nödvändigt för att säkerställa sitt avantgardes diktatur och cementera sin egen makt i partihierarkin.

Deras enda syfte med att engagera dig är att normalisera deras giftiga övertygelser och få oss att acceptera deras närvaro i radikala grupper så att de kan öka sina led. Om ni välkomnar tankies i era utrymmen, om ni engagerar tankies i civil diskurs, om ni underhåller deras motbudande idéer eller köper deras absurda föreställningar om "vänsterns enhet" och möjliggör deras försök att skapa splittring mellan anarkister och så oenighet, då har de redan lyckats med att förgifta er rörelse och göra den oduglig.

Fotnoter:

och utplåning av faktiskt befrielseörelser. En tankie är alla som hävdar att kommunism kan uppnås genom att ersätta en stat med en annan stat. En tankie är alla som svär upp och ner att statskapitalism, diktatoriska personkulturer och ekosystemförstörande massindustri till slut kommer att leda till kommunism genom att den brutala stat som de försvarar ”vittrar bort”.

Förkasta vänsterenighet

Varje försök till kamratskap med en tankie är dömt att misslyckas. Oavsett vad de påstår är tankies inte intresserade av någon form av debatt, kompromiss eller utbyte av idéer med anarkister eller socialister. Deras enda mål är att ge sin farliga ideologi ett sken av legitimitet. Att felaktigt framställa den som en legitim form av socialism så att de ytterligare kan förorena den radikala politiken med sin tyranniska kapitalistiska kult.

Anarki är rent anatema för tankies. Vi förespråkar motstånd mot auktoritärt styre, hierarki, byråkrati, statligt sanktionerat våld, fängelser, exploatering av arbetare, förstörelse av ekosystem, statskapitalism och imperialism. Detta gör oss, enligt Tankies, till ”reaktionärt kontrarevolutionärt imperialistiskt avskum”. Dubbelspråk som detta är ett av deras utmärkande drag.

Bakom stängda dörrar ser de oss som ett hot mot deras planer på diktaturer med starka män, personkulturer, megaindustriell kapitalism och gulags så långt ögat kan se. Vi är skadedjur för tankies; vi är bara lämpliga att förlöjligas och sedan snabbt utrotas när de väl har tagit makten. Anarki är deras absolut värsta rädsla. Anarkister är det största hotet mot deras planer på partidiktatur.

De fäster sig vid våra rörelser och korrupperar dem successivt med sin reaktionära retorik och taktik för att dela och härska. Deras mål är inte ens tillnärmelsevis i linje med våra, men de använder sig av entryism, skam och rop på offerstatus för att snärja in sig i våra utrymmen. Deras krav på ”vänsterns enhet” och ett slut på ”splittring” och ”sektarism” är uppenbara vargar i fårakläder och bör förkastas rakt av.

Vi får inte förlora det historiska faktum ur sikte att folk mord, nationalism, kapitalism, bigotteri, imperialism, kampsessioner och massinläsning är några av de centrala principerna i marxistisk-leninistisk-maoistisk praktik, och vare sig de erkänner det offentligt eller inte, något som alla tankies anser vara

Tankies hyllar dessa folk mordsmässiga befolkningsöverföringar eftersom de ”lyfte bönderna (som överlevde) ur fattigdomen”. Men de mäter ”fattigdom” med materialistiska, kapitalistiska måttstockar som helt enkelt inte är till någon nytta för de självhushållande jordbrukare, jägare-samlare och nomadiska boskapskötare som utgjorde en stor del av den förindustriella världen. Före Lenins, Stalins och Maos kollektivisering och industrialisering var de flesta bönder i stort sett självförsörjande. Även de som bodde i feodala territorier levde, även om de inte alls var fria, enkla okomplicerade liv i harmoni med naturen; de hade inget koldioxidavtryck att tala om eftersom industrin var obefintlig. De flesta åtnjöt ett relativt oberoende från staten (som hade en mycket kortare räckvidd), praktiserade ömsesidig hjälp med sina grannar och behövde bara arbeta några timmar i veckan¹ för att producera all den mat de behövde för att överleva.

Utvecklingen av Lenins statskapitalism förändrade snabbt allt detta, och de var nu tvungna att arbeta i all oändlighet i smutsiga, förorenade städer eller på industriella batterifabriker för staten, annars riskerade de att bli stämplade som ”kulaker” och landsförvisade, fängslade eller dödade. Hur dålig feodalismen än var hade den helt enkelt inte den koncentrerade, centraliserade makt som statskapitalismen tvingade på varenda person inom dess gränser.

Det fanns ingen möjlighet att undkomma staten nu. Man kunde inte dra sig tillbaka till bergen för att komma bort från härskaren som otaliga banditer gjorde tidigare eftersom den nya härskaren fanns överallt. Ursprungsbefolkningen fick inte längre behålla sitt sätt att leva eftersom det störde statens krav på fullständig homogenisering av arbetarna. Statskapitalismen gjorde livet mycket svårare för alla som önskade självbestämmande, helt enkelt för att det var omöjligt att undkomma denna nya form av supermaktstat. Alla som gjorde motstånd mot statens styre krossades.

Stalins ”kontinuerliga arbetsvecka”² var utformad för maximal arbetsproduktivitet, vilket gav arbetarna knappt någon tid att återhämta sig från industrimaskinens dagliga slitningar. Medborgarna tvingades arbeta i trånga,

¹ James E. Thorold Rogers, *Six Centuries of Work and Wages* (London: Allen and Unwin, 1949), pages 542-43.

² “The Continuous Working Week in Soviet Russia,” *International Labour Review*, vol. 23, no. 2, February 1931.

ohygieniska fabriker långt från sina tidigare hem för att uppfylla Stalins industrivoter. Detta var en otroligt svår övergång för människor som hade levt av jorden i generationer. Staten förbjöd till och med plantering av små familjeträdgårdar för att se till att folket var helt beroende av partiet för sin överlevnad.

Nomadiska boskapsskötare i Centralasien och Kazakstan var särskilt ovana vid att detta nya sätt att leva tvingades på dem, och deras motstånd möttes med brutalt våld av sovjetstaten, som förklarade dem för "kulaker" och konfiskerade deras hjordar. Den hungersnöd som följde i denna region dödade mellan 1,5 och 2,3 miljoner kazaker.³

I likhet med alla auktoritärer stöder tankies fängelser och en polisstyrka, som den sovjetiska hemliga polisen som inrättades av Lenin.

Tankies hyllar Lenins och Trotskijs massakrer på socialistiska revolutionärer, inklusive mensjevikerna, sjömännen i Petrograd, socialistrevolutionärerna, anarkisterna, oanslutna bönder som fick sin mat konfiskerad och så vidare. Tankies hyllar också mordet på "kulaker", ett ord som de använder för att beskriva alla bönder som gjorde motstånd mot den sovjetiska imperialismen, men särskilt de ukrainska bönder som gjorde motstånd mot att skicka all sin mat till Ryssland, vilket de med rätta gissade skulle leda till massvält och en av historiens värsta grymheter: den katastrofala, av människan skapade hungersnöden Holodomor.

Lenin: Den röda terrorn

Vissa tankies stöder Lenin men förkastar Stalin och andra senare kollektivist-kapitalistiska diktatorer och menar att de gick för långt. Därför är det viktigt att tala om Lenins långa lista över smutsiga gärningar.

Lenin kapade framgångsrikt en folklig revolution som utkämpades av Rysslands bönder och arbetare, saboterade kommunismen för att installera en statskapitalistisk diktatur med honom själv som dess livslånga härskare, och mördade sedan de flesta av de människor som faktiskt kämpade för revolutionen.

³ Sabol, Steven (2017). "The Touch of Civilization": Comparing American and Russian Internal Colonization. University Press of Colorado. p. 47. ISBN 9781607325505

det förr eller senare att komma fram i ljuset. Då är straffet oundvikligt, och det kommer att ta formen av en kollektiv repressalie som ofta slutar med döden."⁸

De hyllar Maos "kulturrevolution" och dess mordiska häxjakter mot förmenta "reaktionärer" som hade fel frisyr, bar smink, råkade äga en katt, skrev anti auktoritär litteratur eller hade möbler i sitt hem. I Stalins fotspår kriminaliserade Mao homosexualitet och alla som misstänktes för "brottet" arresterades. Castro gjorde samma sak på Kuba.

Många tankies försvarar de många grymheterna i Nordkoreas diktatur; i huvudsak en monarki där härskaren ärver sin position från sin far. Tankies kommer att med rakryggade ögon säga att denna monarki på något sätt är en väg till kommunismen. De försvarar det moderna Kinas brutala förtryck av sina medborgare, användningen av dödligt våld för att undertrycka autonomi och kväsa protester, Kinas utomeuropeiska kolonialism och territoriexpansion, dess koncentrationsläger för minoriteter och organiserade förstörelse av miljön för kortsiktig vinst.

När folk tar upp anarkister i samband med tankies är det för att anarkister särskilt ogillar de auktoritära regimer som försvaras och idealiseras av tankies på grund av fruktansvärda händelser som Kronstadtopproret eller majdagarna i Spanien. Anarkister är starkt motståndare till hierarki, auktoritet, härskare, stater och kapitalism. Alla saker som tankies entusiastiskt omfamnar.

Tankies predikar ofta "vänsterenhet" för att uppmuntra alla vänstermännskor att hjälpa deras förmodade revolution. Men genom hela historien, när de väl lyckas ta makten genom att ta kontroll över staten och ersätta regeringsfigurerna med deras partimedlemmar, börjar de omedelbart att stämpla alla som inte följer deras avantgardepartis linje som "revisionister" eller "kontrarevolutionärer", skicka alla oliktankande (särskilt anarkister) till arbetsläger eller helt enkelt avrätta dem och dumpa deras kroppar i massgravar. Dessa utrensningar följer alltid efter en marxist-leninistisk revolution och anarkister är vanligtvis de första som hamnar på huggblocket.

En tankie är alla som presenterar sig som "kommunister", men som ägnar sig åt att försvara tortyr, slaveri, fängslande, imperialism, kapitalism, folkmord

⁸ Notes of a dissident (Ann Arbor, 1982).

Vilket inte är särskilt förvånande med tanke på hans borgerliga bakgrund och yrke som advokat. Han uppfyllde perfekt den marxistiska definitionen av en reaktionär, men ändå håller tankarna upp honom som fader till sin ”marxist-leninistiska” ideologi och hyllar honom som en stor kommunist.

Lenins handlingar inspirerade senare ytterligare diktatorer under 1900-talet som också missbrukade ordet ”kommunism” för att beskriva sina brutala statskapitalistiska regimer. Han förstörde effektivt varje chans som mänskligheten hade att uppnå kommunism under det århundradet, och den skada som han orsakade revolutionära åtgärder känns fortfarande i dag eftersom ordet ”kommunism” har blivit synonymt med ”totalitär stat” i allmänhetens medvetande.

Driven av smaken av kängor

Oavsett det faktum att ”kommunism” egentligen betyder ”ett statslöst, klasslöst, penninglöst samhälle med gemensamt ägande av produktionsmedlen”, stöder marxist-leninister statskapitalistiska regimer som använder pengar som ges ut av staten och som har en härskande klass av partieliter som kontrollerar produktionsmedlen och åtnjuter extrema privilegier jämfört med de genomsnittliga arbetarna. Tankies hävdar att dessa hierarkiska, förtryckande regimer på något sätt kommer att leda till kommunism vid ett senare tillfälle.

Tankies avgudar också Lenins ännu brutalare efterträdare Stalin, och ser inget fel i att Stalin skickade andra kommunister, anarkister, homosexuella⁷ och i princip alla som irriterade honom eller någon av hans kumpaner till dödsläger. Homofobin var starkt förankrad i kulturen i Stalins Sovjetunionen, och alla som sågs som något annat än hypermaskulina riskerade ständigt att bli ihjälslagna i hans gulags:

”Passiva homosexuella är inte nödvändigtvis fångar med homosexuella böjelser, de är de obevkliga, de blyga, de som har förlorat ett kortspel, de som har brutit mot lägre etsiska kod. När man väl har fått rykte om sig att vara en ”kuk” är det omöjligt att bli av med det. Det följer dig från läger till läger. Och om en ”fallen” fånge efter förflyttning till en ny plats inte avslöjar sig, kommer

⁷ The Mordovian Marathon (Jerusalem, 1979).

Detta inledde en lång historia av marxist-leninister som uppträder som parasitära opportunist; de infiltrerar revolutionära rörelser som startats av marxister och anarkister och saboterar dem grundligt.

Lenin talade om statskapitalism som om det på något sätt skulle leda till kommunism, men historien visar oss att det bara leder tillbaka till Laissez-faire-kapitalism i varje enskilt fall. Lenin:

”Statskapitalism skulle vara ett steg framåt jämfört med det nuvarande läget i vår sovjetrepublik. Om statskapitalismen om ungefär sex månader skulle etableras i vår republik, skulle detta vara en stor framgång och en säker garanti för att socialismen inom ett år kommer att ha fått ett permanent fast grepp och blivit oövervinnlig i detta land.”⁴

Att insistera på att det faktum att tvinga på kapitalismen på ett samhälle som inte hade den tidigare på något sätt kommer att skapa kommunism vid ett senare tillfälle är absolut nonsens. Att bryta alla fingrar för att förbättra din handstil skulle vara ett mer realistiskt förslag än idén att statskapitalism kommer att ge plats åt kommunism. Att indoktrinera miljontals människor till kapitalism och industrialism, förstöra deras ekosystem och för alltid förändra deras sätt att leva kommer inte att leda till kommunism. De flesta människor som föds in i kapitalismen kommer att klamra sig fast vid systemet som om deras liv hängde på det eftersom det är den enda värld de känner till. Och eftersom kapitalismen förstör allt i sin väg och inte tillåter någon avvikelse från sin mordiska härva, är det inte så att de kommer att ha något annat val än att hålla fast vid det till det bittra slutet.

Låt oss ta en snabb titt på det katastrofala arvet från den statskapitalism som Lenin installerade.

Från och med 1930 deponerades 300 000 ton kemiskt avfall i Dzerzjinsk, en av de viktigaste tillverkningsanläggningarna för kemiska vapen i Sovjetunionen. Guinness rekordbok har utsett den till den mest kemiskt förorenade staden i världen. År 2003 hade dödstalet i området överskridit födelsetalet med 260 procent, och den förväntade medellivslängden var endast 42 år för män och 47 år för kvinnor.

⁴ Lenin's Collected Works Vol. 27, p. 293.

Världens största smältverk för tungmetaller grundades ursprungligen av Sovjetunionen som ett slavarbetarläger i Norilsk i Sibirien. Snön i området är kolsvart, luften är tjock med den äckliga smaken av svavel och fabriksarbetarna dör 10 år tidigare än det ryska genomsnittet. Barnen fortsätter att lida av luftvägssjukdomar och dör i en alarmerande takt. Time Magazine rapporterade: "Inom 48 km från nickelsmältverket finns det inte ett enda levande träd, det är bara ödemark."

Sumgayit var ett annat viktigt sovjetiskt industricentrum för tillverkning av jordbruks- och industrikemikalier. Här släpptes 70 000 till 120 000 ton skadliga utsläpp ut årligen. Än idag är andelen barn som föds för tidigt, dödfödda och med genetiska defekter svindlande hög.

Det är svårt att föreställa sig hur något av detta ekocid skulle kunna skapa en kommunistisk utopi, och jag undrar om Lenin ens fullt ut förstod vad han släppte lös på världen när han satte sina planer för industrialisering i verket.

Lenin ledde den röda terrorn, ett program av bolsjevikisk terror mot alla motståndare till hans diktatur, inklusive de som nämnts tidigare. Inför en tredje massrevolt av ryssarna mot en härskare; den här gången Lenin, var hans direkta order att "införa massterror" mot befolkningen. Han gav några av dessa order från sin sjukhussäng efter ett mordförsök som partiet använde som förevändning för att ursäkt denna brutala politik.

Avrättningsmetoderna under Lenins röda terror var till exempel otroligt brutala: Rättburar knutna till offrens kroppar och utsatta för eld så att rättorna skulle gnaga sig igenom offret för att fly, och offer som långsamt matades in med fötterna före i ugnarna:⁵

"Vissa Chekas har specialiserat sig på vissa typer av plågor: Cheka Kharkov gick in för skalpering och handflätning; några av Voronezj Chekas offer kastades nakna in i en spikbeströdd tunna och rullades runt i den; andra fick sin panna brännmärkt med en femuddig stjärna, medan medlemmar av prästerskapet 'kröntes' med taggtråd; Poltava- och Kremenchugcheka specialiserade sig på att spetsa prästerna (arton munkar spetsades på en enda dag); Även i Kremenchug begravdes upproriska bönder levande; i Watering-hole korsfästes eller stenades

⁵ Leggett, George (1986). *The Cheka: Lenin's Political Police*. Oxford University Press. ISBN 0-19-822862-7, pages 197 and 198.

offren till döds, medan man i Tsaritsyn sågade igenom deras ben; Cheka i Odessa dödade officerare genom att kedja fast dem vid plankor och sedan trycka in dem mycket långsamt i ugnar, eller genom att först sänka dem i en tank med kokande vatten, sedan i kallt hav, och sedan återigen utsätta dem för extrem hetta; I Ar-mavir använde man "dödskransen" för att sätta en allt hårdare press på offrens huvuden; i Orel och på andra ställen hällde man vatten över nakna fångar på de vinterbundna gatorna tills de blev levande statyer av is; i Kiev begravde man de levande i en halvtimme i en kista som innehöll en förruttnad kropp; I Kiev roade sig den fantasifulla kinesiska Tjeka-avdelningen med att sätta en rätta i ett järnrör som i ena änden var förseglat med ett trädnät, den andra änden placerades mot offrets kropp och röret värmdes upp tills den galna råtten, i ett försök att fly, gnagde sig in i fångens inälvor. Johnson, negerbödelsmannen vid Odessa Cheka, blev särskilt ökad: han flådde ibland sina offer innan han dödade dem. Efter att Odessa föll till de vita i augusti 1919 blev han gripen och lynchad av en arg mobb. Kvinnliga bödlar kunde vara grymare än män: Vera Grebeniukova, känd som "Dora", en vacker ung flicka som var dotter till en överste och älskare till en tjechist, sägs ha skjutit 700 fångar under sina två och en halv månader i tjänst i Odessas tjetjka."

"Tchekerna skonade inte kvinnor och barn. Det finns berättelser om kvinnor som torterades och våldtogs innan de sköts, fruar till fångar utpressades ibland till sexuell underkastelse till chekister. Det fanns många fall där barn mellan 8 och 16 år fängslades; några avrättades. Tjekerna var ibland ärliga nog att erkänna att de praktiserade tortyr: i februari 1920 gjorde provinstjecken i Saratov ett sådant erkännande vid ett möte i Saratovs sovjet, och det publicerades i pressen."

År 1918 skrev Lenin till G. F. Fjodorov och beordrade en massaker på sexarbetare där hundratals dödades:⁶

"Utse tre män med diktatoriska befogenheter (du själv, Markin och en annan), organisera omedelbart massterror, skjut och deportera de hundratals prostituerade som gör soldater, före detta officerare och liknande till fyllon. Inte en minut av fördröjning."

Lenin var en förtryckare av bönderna och arbetarklassen, en despot och 1918 den ryska revolutionens segerrika fiende. En sann kontrarevolutionär.

⁶ Lenin Collected Works, Progress Publishers, [1976], Moscow, Volume 35, page 349.